

afskaffe forbeholdene i denne regerings periode. Det var jo på et tidspunkt, hvor alle troede, at Lissabontraktaten ville blive vedtaget, men senere viste det sig jo, at det blev den ikke, og derfor så regeringen sig nødsaget til at lade være med at rejse nogen debat om forbeholdene – i hvert fald ville den ikke afholde en folkeafstemning.

Det Radikale Venstre mente på det tidspunkt, at man godt kunne have taget en folkeafstemning om f.eks. forsvarsforbeholdet. Det er i og for sig på mange punkter uafhængigt af Lissabontraktaten. Vi kender det i forhold til Nice-traktaten og i forhold til Lissabontraktaten, og det synes vi godt man kunne have taget fat på. Vi mener også, at man kunne have taget en folkeafstemning om euroen uafhængigt af Lissabontraktaten. Derimod er det selvfølgelig en anden situation, når det drejer sig om det retslige forbehold, fordi der dér er stor forskel på Nice-traktaten og Lissabontraktaten.

Vi – og det vil jeg godt understrege – mener, at forbeholdene skal afskaffes et for et. Vi mener altså ikke, at der skal være tale om en samlet pakke. Jeg er udmærket klar over, at de argumenter, der er, går på, at forbeholdene blev indført samlet, og så skal de også afskaffes samlet. Det synes jeg ikke er en rigtig tankegang. Vi vil have dem afskaffet et for et, fordi udviklingen på de forskellige områder har været meget forskellig og har haft meget forskellig betydning for de enkelte forbehold.

Så er vi enige med dem, der tidligere har sagt, at det, at vi har forbeholdene, altså gør, at vi skal investere utrolig meget kraft i forbeholdenes fastholden, hver gang vi har nogle mere principielle for slet ikke at sige traktatmæssige diskussioner i det europæiske samarbejde. Det tager selvfølgelig kræfterne fra andre ting, og da nu hr. Morten Messerschmidt har været inde på, hvad det egentlig er, vi godt kunne have ønsket os, så er det ikke, fordi vi synes, at Lissabontraktaten er jordens mest vidunderlige traktat. Vi siger, at det er den mulige traktat, og den synes vi er langt bedre end den eksisterende traktat, og det er også derfor, vi varmt har anbefalet Lissabontraktaten. Men det er da klart, jeg synes da sagtens, at man kunne have kigget på nogle stærkere miljømæssige tiltag og muligheder i forbindelse med Lissabontraktaten: mere klimaprecisering, end vi har i dag; der kunne også være noget om arbejdsmarkedet, det er vi sådan set ikke uenige med ordføreren for forespørgerne, hr. Morten Messerschmidt, om; der kunne

også være nogle forskellige sociale dimensioner, som vi godt kunne have ønsket i virkeligheden var klarere præciseret eller stærkere funderet i Lissabontraktaten.

Men igen vil jeg sige, at vi må investere utrolig meget kraft i at fastholde vores forbehold, og det gør altså, at vi argumentmæssigt svækkes i forhold til hele forhandlingsforløbet. Det er jo det, der er dokumenteret i DIIS-rapporten, og det mener vi faktisk er en rigtig udlægning af situationen, og derfor synes vi også, at det vil være godt, hvis forbeholdene blev afskaffet. Jeg har allerede sagt, at vi i hvert fald på et tidligere tidspunkt har syntes, at det var udmærket at gå i gang med afskaffelse af et eller flere af forbeholdene. Vi må også erkende, at som situationen i øjeblikket er med den finansielle krise, vi har – jeg er sådan set glad for den konservative ordførers stærke præcisering af, at vi faktisk har en krise, det er ikke altid, regeringen har været helt så præcis i sine udtryk, når vi diskuterede de her ting – og at Lissabontraktatens skæbne også er uafklaret, så kan vi selvfølgelig godt se, at det måske ikke er lige her og nu, vi skal investere al vores europæiske kraft, om jeg så må sige, i en diskussion af forbeholdene.

Men vi håber, at vi på et tidspunkt får en afklaring, hvad angår Lissabontraktaten, så vi kan tage fat på en diskussion om forbeholdenes afskaffelse.

Kl. 15:36

Formanden:

Tak til fru Lone Dybkjær. Der er ikke nogen, der har bedt om ordet. Næste ordfører er så hr. Per Clausen.

Kl. 15:36

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Det er lidt spændende at lytte til debatten i dag. Man kan jo få det indtryk, at en af forklaringerne på, at Lissabontraktaten er blevet så dårlig, som den er blevet, er, at Danmark har nogle forbehold, altså at det har ført til, at Danmark har stået meget svagt i forhandlingerne om Lissabontraktaten.

Jeg vil bare sige, at det er helt nyt for mig. Jeg har ingen erindring om, at de synspunkter blev fremført, da vi diskuterede Lissabontraktaten her i Folketingssalen. Der mener jeg at kunne huske, at Lissabontraktaten måske ikke var fantastisk og sådan noget, men da var den da god, og jeg har ikke nogen erindring om, at den danske regering mødte op i Folketinget og i Europaudvalget og redegjorde for, at man havde store